

Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), som paa en Del af sin Valgkreds' Vegne havde Ønsker med Hensyn til Linien Hjørring—Løkken—Aabybro. Derom vil der altsaa kunne forhandles, ogsaa naar Anlægget er vedtaget, som det her foreligger. — Meneri, at man fastslaar Endepunkterne, ligger tillige, at hvis der for Ministeriet foreligger Andragende om Koncession paa en Bane mellem disse to Endepunkter, sikret, oplyst, uden nogen i saa Henseende begrundet Indvending, vil man ikke kunne nægte at bevilge et saadant Andragende, fordi man derved mulig udelukker et eller andet Punkt, som kunde ønske at komme med, men ikke kan tilvejebringe de fornødne Betingelser. Dette henvender jeg særlig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) og det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Thomsen), som have talt om Linien Aars—Hvalpsund, og Muligheden af at drage Gedsted ind derunder; og det skal altsaa i saa Henseende forstaas saaledes, at naar Betingelserne for Aars—Hvalpsund-Linien ere til Stede, men Gedsted ikke kan skaffe de fornødne Midler til at faa Banen derom ad, bør den første Linie ikke nægtes, selv om det maatte have den beklagelige Følge, at Gedsted ikke kommer med i denne Omgang.

Mange ærede Medlemmer have, som rimeligt kan være, dvælet ved Spørgsmaalet om Størrelsen af Statskassens Tilskud til de forskellige private Baneanlæg. Jeg vil i al Almindelighed derom henholde mig til, hvad jeg sagde i mit første Foredrag: Rør ikke ved disse Tilskud! Selv om det paa enkelte Punkter maatte betyde temmelig lidt for Statskassen, maa ærede Medlemmer dog have saa megen praktisk Forstaaelse og Retfærdighedsfølelse, at de maa sige sig selv, at rejse de Spørgsmaalet ved eet Anlæg, rejser det selvfølgelig af andre ærede Medlemmer ved andre Anlæg, og saa svulmer det hele op til et saadant Omfang, at man ogsaa af økonomiske Grunde maa modsætte sig det.

Naar man i denne Forbindelse taler om, at det dog vel ikke er Meningen, at man her kun stiller „Skueretter“ frem for de paagældende Egnens Befolkning, saa at altsaa hele Anlægget skulde kunne strande derpaa, at Staten ikke vil give mere, naar de andre ikke kunne skaffe Resten, vil jeg ikke strides om, hvorvidt Ordet Skueretter er berettiget, men kun sige, at kan Resten ikke skaffes, kunde det jo ogsaa være et Vidnesbyrd om, at den Bane ikke har til-

strækkelig Eksistensberettigelse. Det er jo — maa jeg gaa ud fra —, det Hensyn, som har ledet Kommissionen. Skulde Udgangspunktet være det, at Staten absolut skulde strække sig med sit Tilskud saa langt, som den paagældende Egn's Befolkning erklærer for nødvendigt for at faa den paagældende Bane anlagt, vilde det, som ærede Medlemmer let forstaa, sige, at Størrelsen af Statens Tilskud sattes hen i det ganske ubestemte, og saa vilde man jo slet ikke vide, hvor man økonomisk endte. Det, at der er en Grænse, kommer man ganske sikkert ikke bort fra. Det, at Staten siger: hertil og ikke længere, maa man ganske sikkert følge her som i tidligere Lovforslag om lignende Emner, selv om det maatte have til Følge, at den paagældende Bane ikke blev anlagt.

Det ærede Medlem for Stubbekøbing (Kr. Jensen) ankede jo særlig over, at der kun var tiltænkt hans Bane fra Stubbekøbing til Nykøbing et Tilskud paa $\frac{2}{5}$, og erklærede det straks paa Forhaand for umuligt at skaffe de $\frac{3}{5}$ fra Egnen, og han tilføjede, at dette var saa meget mere ubilligt mod den paagældende Egn, som hele Tinget og ogsaa jeg dog maatte siges at have bundet os til et Tilskud paa Halvdelen derved, at et Lovforslag i den Retning for nogle Aar siden havde været til 1ste Behandling her i Tinget uden at have mødt Modsigelse, i alt Fald ikke fra min Side, og jeg var ogsaa den Gang Medlem. Jeg vil nok sige, at skulde vi virkelig føle os bundne ved en saadan Omstændighed, var der vist ikke mange Steder, hvor vi stode frit. Nej, det vil jeg absolut tage Afstand fra, at jeg skulde være bundet til ethvert Forslag, som har været til første Behandling her i Tinget, medens jeg har været Medlem deraf, uden at jeg har udtalt mig imod det. Det tror jeg ikke, noget Medlem af dette Ting vil underkaste sig. Nej, da vilde ganske vist det ærede Medlem for Bække (L. Rasmussen) med større Ret kunne holde os fast ved de $\frac{3}{4}$ som Tilskud til hans Bane, som dette Ting ikke en men flere Gange har vedtaget; men desuagtet vil jeg ganske vist overfor ham henvise til de Bemærkninger, jeg nys har fremsat angaaende overhovedet at blive staaende ved det Skøn — thi det er jo kun et Skøn —, som Kommissionen nu en Gang efter indgaaende Overvejelse er standset ved. Det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) saavel som det ærede Medlem fra Langeland (W. Neergaard) omtalte med Hensyn til de fore-